

‘HET VOELT HELEMAAL NIET ALS WERK’

Aisha de Vries (21), derdejaarsstudent geneeskunde in Nijmegen, draait slaapdiensten in het Ronald McDonald Huis. ‘Ik slaap hier beter dan in mijn drukke studentenhuus.’ Hanna van de Wetering

Wat doe je precies?

‘Met vijftien studenten vormen we een poule, zodat er in het Ronald McDonald Huis ’s nachts altijd iemand aanwezig is voor calamiteiten. De avond begint om half 10 met het aflossen van de vrijwilliger van overdag, en eindigt 12 uur later. Er zijn nachten dat er niets gebeurt en andere nachten word je gebeld door het ziekenhuis dat er een kindje met spoed is opgenomen en de familie onderweg is.

Ik maak geregeld een praatje met de bezoekers. Verder kan je gewoon wat studeren en slapen, zolang je de telefoon maar opneemt.’

Niet bang om door de telefoon heen te slapen?

Lachend: ‘De eerste twee nachten wel, toen sliep ik erg licht. Maar ik heb inmiddels ervaren dat het geluid hard genoeg staat om me wakker te krijgen. Eigenlijk slaap ik er erg goed, het is juist een stuk rustiger dan in mijn studentenhuus!’

Je bent ook coördinator van het studententeam?

‘Dat klopt. In het begin heb ik ook meegedacht over wat er in de studentenovereenkomst moest komen te staan bijvoorbeeld. Geen alcohol of drugs nuttigen, geen gezelschap meenemen. Nu ben ik het aanspreekpunt en bestaan mijn werkzaamheden als coördinator voornamelijk uit het maken van de roosters. Ons team bestaat als gezegd uit vijftien studenten, dus dat is elke maand puzzelen.’

Verdien je er nog iets mee?

‘Ik krijg 25 euro vrijwilligersbijdrage per nacht dat ik er slaap, en nog iets extra omdat ik coördinator ben. Dat wordt allemaal betaald van sponsorgeld.’

Sluiten je bijbaan en studie een beetje bij elkaar aan?

‘De pre van geneeskundestudenten is dat ze bekend zijn met alle medische termen. In gesprekken met ouders hoeven ze ons niets uit te leggen. En ervaring met patiëntencontact komt natuurlijk altijd van pas in je artsencarrière! Daarnaast sluit dit indirect weer aan bij de kindergeneeskunde, een vakgebied waar ik mijn onderzoeksstage ga lopen en dat zeker mijn interesse heeft.’

Waarom is dit de leukste bijbaan?

‘Ik sta heel erg achter het initiatief van het Ronald McDonald Huis. Het is ontzettend belangrijk dat ouders in de buurt van hun zieke kind kunnen zijn, dus ik ben blij dat ik er op deze manier een steentje aan kan bijdragen. Het is geen intensief of lastig baantje. Ik kan er gewoon lezen, relaxen, slapen... Toch geeft het feit dat je een praatje met de ouders maakt en er voor ze kan zijn, je het gevoel dat jouw aanwezigheid nuttig is. En de faculteit is om de hoek, dus dat is handig voor de volgende dag!’ *Ais*